

DE VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIEN EN VLAAMSE RAND

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp van decreet over de onderwijsinternaten
- Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Het voorontwerp van decreet vormt, voor het eerst, een coherent en volwaardig regelgevend (decretaal) kader voor de onderwijsinternaten en hun internen.

In opbouw en thema's is het decreet zeer te vergelijken met een niveaudecreet zoals er binnen onderwijs verschillende zijn, met de gekende elementen: erkenningsvoorwaarden, omkadering, werkingsmiddelen, reglement, zorgvuldig bestuur, Uiteraard, toegespitst op de situatie van de onderwijsinternaten en de internen. De onderwijsinternaten worden op die manier erkend als een volwaardige sector binnen het Vlaamse onderwijs.

Door het decreet over de onderwijsinternaten worden onderwijsinternaten en internen, voor alle aspecten, voor gelijke situaties op een gelijke wijze behandeld. Binnen het coherente kader is er oog voor diversiteit en ruimte voor autonomie.

De nieuwe regelgeving biedt een kader van waaruit de onderwijsinternaten de uitdagingen van vandaag en morgen op een adequate manier tegemoet kunnen treden. We doen een sterk appel op het beleidsvoerend vermogen van de besturen en door het decreet faciliteren we de besturen ook in het voeren van een beleid.

Kernelement van het decreet is de maatschappelijke verwachting t.a.v. de sector. Onderwijsinternaten zorgen voor kwaliteitsvol verblijf voor en begeleiding van internen, gericht op hun ontwikkeling en het realiseren van hun schoolloopbaan. Samen met de onderwijsinternaten werd daartoe het referentiekader onderwijsinternaatskwaliteit (RiK) ontwikkeld, dat ook zijn decretale basis krijgt.

Bijzonder belangrijk zijn de mensen die onze jongeren zullen opvangen en begeleiden, het decreet besteedt zeer veel aandacht aan de omkadering die we aan de onderwijsinternaten zullen toekennen. De omkadering voor de onderwijsinternaten wordt voor alle onderwijsinternaten op gelijke manier opgebouwd en bestaat uit: basisomkadering per interne, doelgroepomkadering (kleuters, jongeren voor wie het verblijf kadert in jeugdhulpverlening en jongeren met een verslag individueel aangepast curriculum / buitengewoon onderwijs, aanvangsbegeleiding, beleidsondersteuning en professionalisering. Samen Internaat Maken en voor sommige onderwijsinternaten ook omkadering voor de organisatie van bijkomende verblijfsdagen (weekends en vakanties). Vernieuwend is dat de gehele omkadering wordt uitgedrukt in één omkaderingsrekenenheid (ORE) waarmee het bestuur autonoom personeel kan aanwerven.

De belangrijkste speerpunten en verwezenlijkingen van dit decreet zijn:

1. We komen tot één erkenningsvorm, het 'onderwijsinternaat', en een eenduidige regelgeving wat op zich een belangrijke administratieve vereenvoudiging is.
2. Gelijke situaties worden op een gelijke manier behandeld. Verschillen in omkadering kunnen nog, maar zijn dan gebaseerd op objectieve verschillen (bijvoorbeeld doelgroep en momenten van openstelling).
3. De omkadering wordt uitgedrukt in één eenheid: de omkaderingsrekeneenheden 'ORE', er zijn geen verschillende potjes met elk hun eigen systematiek.
4. Met het pakket ORE en de ruime bekwaamheidsbewijzen heeft het bestuur de mogelijkheid om gediversifieerd personeel aan te trekken en in te spelen op behoeften van personeel en internen.
5. Voor de gehele financiering maken we resoluut een keuze voor het toekennen van meer omkadering. Er is een verschuiving van middelen bestemd voor het werkingsbudget naar middelen voor omkadering. We zorgen er op die manier voor dat onderwijsinternaten stevige organisaties worden, waar het bestuur beleid op kan voeren en die hun internen adequaat kunnen omringen en begeleiden.
6. Meer personeelsleden dan vandaag het geval is, zullen onder de decreten rechtspositie vallen omwille van de mogelijkheid tot inkanteling van de contractuele personeelsleden.
7. Doordat het decreet is opgevat als een niveaudecreet, vult het bestaande hiaten en omvat het de belangrijkste aspecten van het internaatsgebeuren (toch die aspecten die in regelgeving gevat kunnen worden), zo geeft het meer rechtszekerheid aan personeel, besturen en internen.
8. Het referentiekader onderwijsinternaatkwaliteit (RiK), ontwikkeld samen met de sector, krijgt zijn decretale verankering.
9. Voor de jongeren van wie het verblijf kadert in de jeugdhulpverlening bevat het decreet de basis om hun toeleiding, aanmelding en benadering op een zo goed mogelijke wijze te laten verlopen. De regeling bevat bescherming van zowel de betrokken jongere als het onderwijsinternaat.
10. De regelgeving is zuinig. De kern van het decreet, de eigenlijke regelgeving, bevat slechts een zestigtal artikelen, wat voor een 'niveaudecreet' zeer beperkt is.
11. Voor de opvang op 'niet-schooldagen', in het decreet de bijkomende verblijfsdagen, stappen we over naar een toekenning van omkadering en werkingsmiddelen die nauwer aansluit bij de daadwerkelijke opvang op de bijkomende verblijfsdagen.
12. Het decreet gaat gepaard met een substantiële financiële injectie van ongeveer 8 % binnen de sector van onderwijsinternaten.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDS-DOELSTELLING

Beleidsdomein: Onderwijs en Vorming

Beleidsveld: onderwijsinternaten

Beleidsmatige doelstelling: Opmaak van een coherent regelgevend kader voor de onderwijsinternaten

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

De conceptnota 'Onderwijsinternaten, een plaats binnen de samenleving' van 13 november 2020 (VR2020 1311 MED.0345/1Quinquies).

De VLOR gaf op 17 december 2020 advies op deze conceptnota (AR-AR-ADV-2021-012).

Bij de eerste principiële goedkeuring op 15 juli 2022 (VR 2022 1507 DOC.0884) werden de volgende adviezen aangevraagd en gegeven:

- Wetgevingstechnisch en taaladvies: nr. 2022/243 van 16 juni 2022;
- JoKER-advies van 29 juni 2022;
- Advies van de Inspectie van Financiën op 30 juni 2022;
- Akkoord van de minister van begroting op 8 juli 2022.

Toelichting zie VR 2022 1507 DOC.0884-1 Decreet onderwijsinternaten – notaBIS.

Voor de tweede principiële goedkeuring werd rekening gehouden met:

- Uitvoerbaarheidstoets van de Vlaamse Onderwijsinspectie van 27 juni 2022 (maar pas na eerste principiële goedkeuring ontvangen);
- Uitvoerbaarheidstoets van het Agentschap voor Onderwijsdiensten van 13 juli 2022;
- Advies SERV van 5 september 2022 (beslissing om af te zien van advies);
- Advies Wetgeving van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens nr. 2022/069 van 6 september 2022;
- Advies VLOR 'Een nieuw regelgevend kader voor de onderwijsinternaten, Advies over het voorontwerp van decreet over de Onderwijsinternaten' van 22 september 2022;
- Advies inspectie van Financiën (herijking) van 28 november 2022;
- Begrotingsakkoord (herijking) van 19 december 2022;
- Protocol nr. 215 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de gemeenschappelijke vergadering van:
 - o Sectorcomité x – onderwijs (Vlaamse Gemeenschap);
 - o Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten – afdeling 2 – onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap";
 - o Overkoepelend onderhandelingscomité vrij gesubsidieerd onderwijs; op 20/09/2022, 04/10/2022 en 24/11/2022.

De verschillende adviezen en besprekingen hebben geleid tot een aantal aanpassingen aan de tekst. Het gaat hierbij dan zowel om aanpassingen met een beperkte of geen inhoudelijke impact (technische correcties, terminologische afstemming, verduidelijking ...) als aanpassingen met een meer inhoudelijke impact. Onder punt 2.B van de vorige nota aan de Vlaamse Regering werden de voor-

naamste (inhoudelijke) wijzigingen toegelicht. Onder punt 3.A werd er dieper ingegaan op de wijzigingen met financiële implicaties en het advies van de Inspectie van Financiën en het begrotingsakkoord dienaangaande.

Dit ontwerp van decreet werd een tweede keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 23 december 2022 (VR 2022 2312 DOC.1595/1).

In het kader van artikel 84, §1, eerste lid, 2° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, werd een advies gevraagd binnen dertig dagen.

De Raad van State heeft bij nota van 14 april 2023 het advies opgesteld met nummer 72.894/1.

Het ontwerp van decreet is aangepast aan het advies van de Raad van State.
Het betreft volgende aanpassingen:

3.1 (is geen opmerking of suggestie)

Opmerkingen 3.2 en 3.4 (vrijheid van onderwijs)

De Raad van State geeft aan dat het volkomen legitiem is dat *'de decreetgever voorwaarden van financiering en subsidiëring oplegt die de uitoefening van die vrijheid beperken'*. De Raad van State stelt immers dat *'het recht op subsidiëring wordt beperkt, enerzijds, door de mogelijkheid voor de gemeenschap om de subsidies te verbinden aan vereisten die te maken hebben met het algemeen belang, onder andere die van een kwaliteitsonderwijs, de inachtneming van normen in verband met de schoolbevolking en de gelijke toegang tot het onderwijs en, anderzijds, door de noodzaak om de beschikbare financiële middelen te verdelen onder de verschillende opdrachten van de gemeenschap'*.¹ De decreetgever en in een enkel geval de Regering, moet 'ergens' een grens leggen om de kwaliteitsvereiste en de verdeling van beschikbare financiële middelen te verdelen onder de verschillende opdrachten van de gemeenschap.

De Raad van State formuleert in het licht van de vrijheid van onderwijs een overweging bij de schaalvergroting die uit de in het decreet gemaakte keuzes voortvloeit. Het gaat hierbij om de hoogte van de ORE-norm. De redenering achter 'normen' met het oog op financiering en subsidiëring is dat organisaties maar op een zinvolle en kwaliteitsvolle manier kunnen werken als er een zekere schaalgrootte is. Met de normen wil de overheid bewaken dat er geen al te kleine (irrationele) entiteiten ontstaan zodat ze haar middelen enkel toekent aan entiteiten met voldoende kritische massa die deze middelen efficiënt en effectief zullen kunnen aanwenden en dat er een minimale omvang van personeelsequipe is om op een **kwaliteitsvolle manier het onderwijsinternaat te organiseren**. Een onderwijsinternaat moet aldus een zekere schaalgrootte hebben qua personeel zodat de leidinggevende zijn of haar rol ten volle kan opnemen (en daar ook in erkend kan worden).

De schaalgrootte is voor verschillende deelaspecten van belang:

- de dagdagelijkse organiseerbaarheid: voor een leefgroep is er op weekbasis meer dan één begeleider nodig, een directeur/beheerder die al te vaak, mogelijk permanent, mee ingeschakeld wordt in de leefgroepwerking, kan de rol als beleidsfiguur onvoldoende opnemen. Onderwijsinternaten als zelfstandige organisaties met een adequaat beleidsvoerend vermogen zijn een belangrijke doelstelling van dit decreet;
- opvangen van schokken: in een aantal internaten bestaat de gehele personeelsequipe uit 1 leidinggevende en 2 VTE opvoedkundig personeel. Om het met een boutade te zeggen, als één van deze twee ziek is, is 50 % van het personeel ziek, als één van die twee op vorming is, is 50 % van het personeel afwezig Tijdens corona is ook gebleken dat kleine

¹ GwH 8 november 2018, nr. 152/2018 en Adv.RvS 14 april 2023, nr. 72.894/1.

personeelsequipes kwetsbaar zijn, wat al geleid heeft tot de regeling waarbij personeelsleden het gehele jaar door en vanaf de eerste dag afwezigheid vervangen kunnen worden (wat voorheen niet zo was). Ook wanneer een onderwijsinternaat werkt met meerdere vestigingsplaatsen kunnen dankzij de in de decreten rechtspositie ingeschreven inzetbaarheidsregeling dergelijke schokken opgevangen worden;

- bij een personeelsequipe die bestaat uit twee à drie mensen is het haast onmogelijk om een personeelsbeleid te voeren, om tot taakdifferentiatie te komen, enig specialisme (indien het bestuur daar op wenst in te zetten) te creëren,

Het zinvolle volume wordt niet afgetoetst aan het loutere aantal internen, maar wel aan het volume omkadering dat deze internen genereren. Ook dat is logisch. Gezien bovenstaande legitieme doelstellingen, is niet het loutere aantal, maar wel de zorglast voor het personeelsteam doorslaggevend. Kinderen met een verslag of geplaatste leerlingen genereren niet enkel meer ORE, maar vereisen ook vaak meer zorg. Daarom worden aspecten zoals draagkracht en nood aan beleidsvoerend vermogen best ingeschat op niveau van het gehele internaat, op basis van de ORE.

Op die manier wil de overheid de belangen van het kind op de eerste plaats laten komen. Het Grondwettelijk Hof heeft al eerder bevestigd dat voorrang geven aan het belang van het kind juridisch te verantwoorden is omdat het belang van het kind moet primeren in alle beslissingen die het kind aanbelangen in de Grondwet is ingeschreven (art. 22bis). Juridisch kan worden geargumenteed dat ook inzake onderwijs het belang van het kind steeds moet primeren op de belangen en de vrijheid van de onderwijsverstrekkers².

Operaties waarbij ingegrepen wordt op de schaalgrootte van onderwijsinstellingen vanuit kwaliteitsoverwegingen en de noodzaak om middelen te verdelen, werden reeds aanvaard door het Grondwettelijk Hof. De Raad van State vermeldt in de voetnoot van zijn advies (voetnoot nr. 5) de schaalvergroting in ODXVII in 2017 bij de centra voor volwassenenonderwijs, waar het minimale volume zes keer hoger kwam te liggen, voor de onderwijsinternaten gaat het slechts om net iets meer dan een verdubbeling van de huidige minimumnorm, die bovendien zeer laag is. De verplichte schaalvergroting in het volwassenenonderwijs werd door het Grondwettelijk Hof grondwettig geacht (arrest van 8 november 2018, nr. 152/2018). Het Grondwettelijk Hof stelt hierbij expliciet het volgende: *'de bestreden maatregel ertoe strekt de schaalgrootte voor het volwassenenonderwijs te verhogen, teneinde een meer kwaliteitsvolle werking en een rationelere aanwending van de middelen te bewerkstelligen. De bestreden bepaling, die een centrum voor volwassenenonderwijs dat gedurende twee opeenvolgende refertejaren de verhoogde rationalisatienorm niet behaalt ertoe verplicht te fusioneren dan wel af te bouwen, is **pertinent om dat wettige doel te bereiken.**'*

In het nieuwe decreet wordt de norm gelegd op 62.875 ORE. Die nieuwe grens zal in aantal gevallen aanleiding geven tot fusies of overhevelingen van vestigingsplaatsen om zo de norm te bereiken.

Een fusie kan plaatsvinden tussen twee of meer onderwijsinternaten van hetzelfde of een ander bestuur. Daarnaast kan een onderwijsinternaat een van zijn vestigingsplaatsen overhevelen naar een ander onderwijsinternaat. Daarbij staat het internaten vrij om afspraken te maken over (behoud van eigen) pedagogisch project en andere aspecten van beleid. Op geen enkele manier verplicht dit decreet een eenvormigheid over vestigingsplaatsen heen.

Een fusie kan louter betrekking hebben op een bestuurlijke optimalisatie **zonder dat de specifieke – levensbeschouwelijk, pedagogische of inhoudelijke – eigenheid van de onderliggende entiteiten in het gedrag komt**. Door te werken met vestigingsplaatsen kan de warme, huiselijke sfeer die kleine entiteiten met zich meebrengen, behouden blijven. De Raad van State beaamt dat een

² LIEVENS, J. actieve versus passieve onderwijsvrijheid? Dertig jaar rechtspraak Grondwettelijk Hof en Raad van State, TORB (2018), Die Keure, 436-439

fusie niet noodzakelijk leidt tot een aantasting van de onderwijsvrijheid van de betrokken instellingen.

De regelgeving belet dus niet om ook op het niveau van een vestigingsplaats een eigen levensbeschouwelijk, pedagogisch of inhoudelijk project uit te werken. Om dit te benadrukken en nog meer tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State wordt artikel 22 in die zin aangepast. Met uitzondering van de status van de erkenning en de juridische aard en samenstelling van het bestuur en de wijze waarop de betrokken personen ermee in contact kunnen komen, kan een onderwijsinternaat tussen zijn verschillende vestigingsplaatsen een onderscheid maken in het reglement.

Uit voorbereidende gesprekken met internaten, in aanloop van dit nieuwe decreet, blijkt dat het voor sommige onderwijsinternaten met een specifiek onderwijsaanbod niet onmogelijk is om een fusiepartner te vinden met een verschillend onderwijsaanbod. Ook bij scholen zien we dat er vestigingsplaatsen zijn met een verschillende pedagogische werking en eigenheid per vestigingsplaats.

Onderwijsinternaten met een specifiek pedagogisch project hoeven, om de norm te halen, dus niet te fusioneren met een onderwijsinternaat met een gelijkaardig pedagogisch project. Binnen een groter geheel kunnen immers verschillende pedagogische projecten naast elkaar bestaan.

Het decreet streeft naar schaalvergroting om het beleidsvoerend vermogen van de onderwijsinternaten te verhogen, maar beoogt absoluut niet het verminderen van het aantal locaties waar internaten terecht kunnen. Wel noopt het decreet besturen om na te denken over de concrete organisatie, de kosten die daaraan verbonden zijn, de inzet van personeel waarbij het bovendien mogelijk wordt om diverse profielen aan te trekken, bijvoorbeeld een psycholoog. Er valt dan ook te argumenteren dat internaten hun pedagogisch project (desgevallend verschillend per vestigingsplaats) krachtadiger kunnen waarmaken met meer beleidsvoerend vermogen.

De minimumnorm die vandaag geldt, is zeer laag. Dit neemt niet weg dat er op vandaag ook internaten zijn die zelfs die zeer lage norm niet halen en aldus, ook zonder dit nieuwe decreet, niet meer verder kunnen blijven bestaan. Via de nieuwe systematiek wordt het financieel aantrekkelijker om dergelijk internaat als vestigingsplaats op te nemen waardoor de werking wel kan blijven verder bestaan.

Daarenboven dient de grondwettelijke vrijheid van onderwijs samen te worden gelezen met het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel. De disparate en versnipperde situatie in financiering van internaten in het verleden heeft ertoe geleid dat verschillende internaten (en bijgevolg verschillende pedagogische visies en leerstelsels) verschillend werden omkaderd. In het licht van het grondwettelijke beginsel van de vrijheid van onderwijs is het niet aan de overheid om deze of gene strekking te bevoordelen. De meer gelijke behandeling van de internaten is dus ook in het kader van de actieve vrijheid van onderwijs een grote stap vooruit.

Het bestuur kan, door de vernieuwde omkaderingssystematiek, ook gemakkelijker **inspelen op maatschappelijke effecten** (opleidingen die goed of slecht in de markt liggen, opleidingen die ooit vrij uniek waren en vandaag veel minder, nieuwe unieke opleidingen ...). In de oude systematiek was het in de praktijk immers quasi onmogelijk om, gelet op het omkaderingssysteem, vestigingsplaatsen op te richten (de interne in de bijkomende vestigingsplaats leverde enkel werkingsbudget op en geen omkadering). Belangrijk is ook dat er enkel een norm is voor het gehele onderwijsinternaat, er zijn geen normen voor vestigingsplaatsen. Dit laatste geeft aldus meer vrijheid aan het onderwijsinternaat om zich te organiseren.

Tot slot, wordt ook een bijkomende overgangsmaatregel ingeschreven om de besturen bij aanvang van de implementatie van dit decreet de nodige tijd te geven om hun fusiemogelijkheden te bekijken. Daarom bepaalt het nieuwe artikel 162 dat de systematiek van twee opeenvolgende

genadejaren pas zal spelen vanaf de telling op de eerste schooldag van februari 2025. Tot aan die teldag bevinden alle onderwijsinternaten die een fusiecompromis afsluiten zich in de feiten in de situatie van een gedoogjaar.

Bovendien wordt de regel(ge)ving voor iedereen transparanter, eerlijker en meer voorspelbaar. In tegenstelling tot het vroegere disparate systeem van financiering komt er een eenvormigheid die beleidsmakers, bestuurders, personeelsleden en andere stakeholders in staat stelt om een sterker, daadkrachtiger en dus kwalitatiever beleid inzake onderwijsinternaten waar te maken.

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de vooropgestelde schaalvergroting legitiem, pertinent en evenredig is ten aanzien van de beoogde doelstellingen, namelijk een kwaliteitsvolle werking van de onderwijsinternaten en een efficiënte en eerlijke verdeling van de financiële middelen, dit alles in het belang van de betrokken internen.

In ondergeschikte orde dient te worden benadrukt dat dit decreet geen enkele preventieve maatregel bevat om een internaat in te richten dat niet voldoet aan de voorwaarden van dit decreet. Geheel conform de redenering voor huisonderwijs, staat het eenieder vrij verblijf aan te bieden naar eigen goeddunken zonder erkenning en zonder subsidiëring volgens dit decreet.

Opmerking 3.3 (RiK)

Het RiK zal een bijlage zijn bij het komende besluit van de Vlaamse Regering over de onderwijsinternaten. Het is belangrijk om weten dat het referentiekader onderwijsinternaatskwaliteit (RiK) tot stand gekomen is na ruim overleg met het werkveld en in consensus met de onderwijsverstrekkers. Noch bij later sociaal overleg, noch bij verdere activiteiten van de onderwijsinspectie in functie van het ontwikkelen van een op het RiK geënt toezichtskader zijn er elementen m.b.t. de vrijheid van onderwijs aan het licht gekomen. Ook dit BVR, met inbegrip van het RiK, zal uiteraard voor advies aan de Raad van State voorgelegd worden.

4.1 (is geen opmerking of suggestie)

4.2 (gelijkheidsbeginsel)

Onder punt 4.2 geeft de Raad van State aan dat het hanteren van een organiseerbaarheidsnorm (net zoals een rationalisatienorm) kan leiden tot een ongelijkheid tussen 'gesubsidieerde of gefinancierde' en 'niet-gesubsidieerde of gefinancierde' onderwijsinternaten. Dit onderscheid is geen schending van het gelijkheidsbeginsel omdat ze gebaseerd is op een objectief criterium en een gewettigd doel (schaalvergroting). Het mogelijke onevenredige gevolg waar de Raad van State naar verwijst zit dan in de sfeer van de vrijheid van onderwijs, zie eerder.

De Raad van State meent dat het niet instellen van een programmatienorm (er is slechts één norm) nieuwe initiatieven afremt. In de huidige systematiek is er wel een programmatienorm die hoger ligt dan de behoudsnorm (= oude terminologie voor de huidige rationalisatienorm). In de nieuwe systematiek wordt de systematiek van 'eerst een hogere norm behalen' verlaten, die systematiek sluit ook niet aan bij de realiteit van de onderwijsinternaten. Er is slechts één norm en die geldt van meet af aan en die blijft gelden.

De Raad van State vraagt om in de memorie van toelichting bijkomend te verantwoorden waarom kleinere initiatieven niet organiseerbaar zouden zijn. De reeds in de memorie opgenomen toelichting werd daartoe uitgebreid.

4.3 en 12 (ambulant beroep)

De punten gaan over de overgenomen regeling waarbij de overheid tussenkomt in het kostgeld (de persoonlijke bijdrage in de terminologie van voorliggend ontwerpdecreet) als de ouders (beide) een 'ambulant beroep als binnenschipper, kermis- en circusexploitant en -artiest uitoefenen'.

De Raad van State wijst, in opmerking 4.3, op een ongelijke behandeling: wat met andere ambulante beroepen, wat met niet ambulante beroepen maar die de facto in een vergelijkbare positie kunnen zitten, waarom enkel bij beide ouders?

De Raad van State maakt hier zeker een punt. Er kan zeker een debat gevoerd worden over de noodzaak en de rechtvaardiging van een regeling waarbij een overheid het verblijf in een onderwijsinternaat voor de ene ouder meer faciliteert dan de andere. Daarbij moeten inderdaad vragen aan bod komen als: voor welke beroepsgroepen zou dat dan kunnen gelden, voor welke andere redenen dan de beroepsuitoefening zou dat kunnen gelden, geeft die regeling een concurrentieel voordeel, indien een dergelijke regeling voor één of meerdere groepen te rechtvaardigen is, wiens verantwoordelijkheid is dat dan, kan/mag/moet dat inkomensgerelateerd zijn, M.a.w. hier dient een apart en grondig debat rond gevoerd te worden, waarbij er meerdere aspecten aan bod moeten komen. Er is voor geopteerd om dit breed maatschappelijk debat niet te voeren in de scope van dit ontwerp van decreet.

In het licht van het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie worden de artikelen 16, 6° en 41 (in nieuwe versie artikelen 15, 6° en 40) aangepast naar "*de beide ouders of desgevallend de enige ouder*".

In opmerking 12 suggereert de Raad van State om het bestaande artikel 41, indien het behouden blijft, een keuze die we dus maken, zie hierboven, op te splitsen en de leden van het artikel die handelen over het werkingsbudget toe te voegen aan de artikelen over het werkingsbudget. De Raad van State beoogt op die manier een consistente opbouw van het decreet.

De consistente opbouw van het decreet is uiteraard een belangrijke overweging. Toch kiezen we er voor om het artikel in zijn huidige opbouw te laten staan. De bestaande regeling kent bijkomend werkingsbudget toe aan het onderwijsinternaat, waarbij het onderwijsinternaat precies dat volume euro in mindering brengt van de persoonlijke bijdrage van de ouders.

Het werkingsbudget is dus als het ware enkel het (handige) 'vehikel' om de tussenkomst tot bij de ouders te krijgen. De tussenkomst is uitdrukkelijk 'geen' werkingsbudget voor het onderwijsinternaat. In die optiek zou bijkomend artikel in de artikelenreeks over het werkingsbudget net een foute indruk kunnen wekken. Vanuit dezelfde overweging als de Raad van State (consistente opbouw) maken we een andere keuze zodat in één artikel de gehele systematiek van de tussenkomst uitgewerkt wordt.

4.4 (60 en 70%)

De Raad van State vraagt de verantwoording voor de verschillende benadering in ondersteuning voor infrastructuur van onderwijsinternaten met enkel internen uit het secundair onderwijs en onderwijsinternaten met daarnaast (of enkel) internen uit het basisonderwijs meer toe te lichten. De memorie werd in die zin aangepast.

5.1. (is geen opmerking of suggestie)

5.2 en 10 bij artikel 12 (in nieuwe versie geschrapt)

Bij het artikel 12, toezicht op het gebruik van het werkingsbudget, maakt de Raad van State twee opmerkingen:

- Het is onvoldoende duidelijk waarop het toezicht precies betrekking kan hebben.

- Het artikel 12 staat in een hoofdstuk dat gewijd is aan de erkenning, niet de subsidiëring

Aan beide opmerkingen wordt tegemoetgekomen door het wegnemen van het artikel 12 en waarbij de bepaling, als tweede lid, wordt toegevoegd aan het bestaande artikel 43 (na hernummering 42). Dat artikel stelt reeds: “*Het bestuur kan het werkingsbudget alleen aanwenden voor de werking van het onderwijsinternaat.*” Door het toevoegen van het artikel 12 als tweede lid “*De Regering bepaalt de wijze waarop de besteding van het werkingsbudget gecontroleerd wordt.*” wordt meteen duidelijk wat de scope van het toezicht precies is.

5.3 bij artikel 13 (na hernummering 12)

Bij het artikel over participatie geeft Raad van State enkele opmerkingen:

- Er zit enige tegenspraak tussen de gegeven autonomie (die volgens Raad van State gerechtvaardigd kan zijn) en de verplichting tot het instellen van een internen- en een internaatsraad.
- Het verschil tussen de internen- en de internaatsraad wordt noch in het decreet, noch in de memorie verder geduïd.
- De delegatie aan de Regering is niet volgens het legaliteitsbeginsel.

Het artikel werd op verschillende plaatsen aangepast. We blijven uitgaan van de autonomie van het bestuur, het artikel wordt bijgevolg ingeperkt tot de volgende zin: “*Het bestuur voert een beleid rond participatie.*” De delegatie naar de Regering wordt geschrapt. Er was niet enkel een probleem rond de legaliteit, de bepaling was ook wat in tegenspraak met de beoogde autonomie (vandaar dat de verwijzing naar het decreet van 2 april 2004, suggestie van de Raad van State, niet wordt opgenomen).

5.4. bij artikel 15 (na hernummering 14)

De Raad van State suggereert om de nadere bepalingen over het afsprakenkader en ondersteuningsplan die in de memorie worden weergegeven in het decreet zelf worden opgenomen.

Het artikel werd in die zin aangepast.

5.5 bij artikel 33 (na hernummering 32)

Op de opmerking in 5.5. wordt niet verder ingegaan. In alle andere onderwijsniveaus wordt eveneens op dergelijke wijze een delegatie aan de Vlaamse Regering gegeven om een prestatie- en vakantieregeling te bepalen.

5.6 bij artikel 39 (na hernummering 38)

De Raad van State merkt op bij het artikel over de mogelijkheid tot het vragen van een waarborg (in tegenstelling tot inschrijvingsgeld dat niet gevraagd mag worden) dat de opgenomen delegatie ofwel overbodig is (indien het enkel over algemene uitvoering gaat) ofwel te vergaand is (als het de Regering toegelaten zou zijn om vergaande bepalingen te nemen).

Om alle misverstanden te vermijden wordt de delegatie uit het artikel gehaald. In het resterende deel van het artikel (en in de memorie) wordt extra benadrukt dat de het om een redelijke waarborg moet gaan. Belangrijk om weten is dat een klacht ingediend kan worden bij de commissie zorgvuldig bestuur en daarnaast ook de inspectie de redelijkheid kan nagaan.

5.7 bij artikel 46 (na hernummering 44)

De Raad van State suggereert dat in het artikel aangegeven moet worden voor welke doelstellingen de bijkomende middelen kunnen worden toegekend.

De doelstellingen worden gespecificeerd en het artikel wordt terminologisch aangepast en ook nog verder verfijnd.

5.8, 14 en 15 bij artikel 47 (na henummering 45)

In het eerste lid, 2° wordt een verwijzing opgenomen naar de desbetreffende hoofdstukken.

Het “gebruikelijke besluitvormingsproces” wordt verfijnd naar “de bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering opgelegde stappen in het besluitvormingsproces”.

Zowel in het decreet als de memorie wordt verduidelijkt dat het besluit van de Vlaamse Regering waarin de buitengewone maatregelen opgenomen staan, moet bekrachtigd worden en dus niet de uitzonderlijke omstandigheden of de beslissing tot het nemen van buitengewone maatregelen.

De tekst wordt aangepast conform het tekstvoorstel van de Raad van State in 15.

Ook de memorie van toelichting zal worden opgehelderd.

6.1 (is geen opmerking of suggestie)

6.2 bij artikel 16 (na henummering 15)

Dit artikel handelt over de persoonsgegevens van de interne die voor de toepassing van dit decreet doorgegeven worden aan de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. Het artikel voorziet de mogelijkheid dat de Regering bijkomend gegevens kan aanduiden die ook doorgegeven dienen te worden.

Volgens de Raad van State kan een dergelijke machtiging, gelet op artikel 22 van de Grondwet, niet. De bepaling wordt bijgevolg geschrapt.

7.1, 7.2 en 7.3 bij artikel 3

De Raad van State vraagt om in de memorie toe te voegen dat de bepaling enkel de verplichtingen bij de kennisgeving en de sanctie op de niet-naleving van die verplichtingen benadrukt. Het is niet de bedoeling om de verschillen die bestaan tussen internaten van privaatrechtelijke aard en internaten van publiekrechtelijke aard, op het vlak van het beroep tegen hun beslissingen ongedaan te maken. De passage wordt aan de memorie toegevoegd.

Over de sanctie stelt de Raad van State het volgende: *“Wat de sanctie betreft, valt voorts op te merken dat de Vlaamse Gemeenschap niet bevoegd is om de beroepstermijnen voor de Raad van State te regelen, ook al beperkt ze zich ertoe te hernemen wat reeds in artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State wordt bepaald.”*

Met artikel 58 van het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer, het decreet van 13 juli 2012 houdende de oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator, het Bestuursdecreet van 7 december 2018 en het decreet van 2 december 2022 houdende machtiging tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Datanutsbedrijf in de vorm van een naamloze vennootschap ter versterking van het kader voor digitale gegevensuitwisselingen (Beslissingen van de Vlaamse Regering | Vlaanderen.be) wordt artikel II.18 van het Bestuursdecreet gewijzigd. Dit artikel zorgt er met name voor dat *“instellingen met een publieke*

taak, wat hun publieke taak betreft” onder het toepassingsgebied zullen vallen van de bepalingen die onder meer de verlenging van de termijn bij het niet vermelden van beroepstermijn regelen (artikel II.21 Bestuursdecreet). Onderwijsinternaten kunnen beschouwd worden als instellingen met een publieke taak. Hun publieke taak is namelijk het toegankelijk maken van onderwijs en vallen dus onder dit toepassingsgebied. De verlenging van de beroepstermijn zal dus al geregeld worden met dit ‘digitaliseringsdecreet’ en de zinsnede van de verlenging van de beroepstermijn kan hier geschrapt worden.

8.1, 8.2 en 8.3 bij de artikelen 7 en 8

De Raad van State trekt uit de formulering van 7 (oprichten/erkennen van een onderwijsinternaat) en 8 (oprichten/toestemming voor vestigingsplaats) de conclusie dat enkel een erkenning gevraagd kan worden voor een ‘entiteit die verblijf aanbiedt’ als die entiteit op diezelfde moment pas start. Volgens de Raad van State geeft de tekst aan dat een bestuur voor een bestaand (maar nog niet erkend) aanbod (een aanbod waar kinderen/leerlingen residentieel verblijven) geen erkenning kan aanvragen (want het aanbod wordt niet ‘opgericht’ het is er al).

Volgens de Raad van State is er dan tegenspraak met het artikel 10, dat door te stellen dat enkel erkende onderwijsinternaten de benaming onderwijsinternaat kunnen voeren, ervan uitgaat dat er naast de onderwijsinternaten ook ander aanbod is waar verblijf aangeboden wordt.

In de feiten zal het concreet starten met een aanbod waar leerlingen kunnen verblijven en de vraag naar erkenning inderdaad samen gaan. Maar, het is niet uitgesloten dat een bestuur reeds langer een niet erkend aanbod heeft (dat heet dan nog geen onderwijsinternaat) en op een gegeven moment voor dat bestaande aanbod de erkenning vraagt.

In de letterlijke lezing wekt het artikel de indruk dat er enkel een scenario mogelijk is waarbij een erkenning enkel mogelijk is op het moment dat het aanbod van verblijf daadwerkelijke start en dat er geen scenario kan zijn waarbij er al een (weliswaar niet erkend) internaat is waarvoor een erkenning als onderwijsinternaat gevraagd wordt. Het gebruik van het woord ‘oprichten’, verder in de zin versterkt die lezing nog.

De formulering is binnen onderwijs echter een gebruikelijke (voor scholen basisonderwijs gaat ze als volgt: *“Een schoolbestuur dat voor een school de voorlopige erkenning wil verkrijgen, dient uiterlijk op 1 april voorafgaand aan de oprichting een aanvraag in...”*). Ook bij scholen is het weinig voorkomend dat een ‘privé-school’ (dus een bestaand, maar niet erkend aanbod) een erkenning vraagt, maar het kan wel en de bestaande regelgeving is daarvoor perfect van toepassing. De formulering van artikel 7 en 8 (dat op dezelfde leest geschoeid is, dienen op dit punt niet aangepast te worden. In de memorie wordt een zin toegevoegd die dit verduidelijkt.

We behouden de regeling met de stilzwijgende weigering.

Voor het artikel 8 wijst de Raad van State terecht op verkeerd woordgebruik, in het vijfde lid van de tweede paragraaf dient ‘erkenning’ vervangen te worden door ‘toestemming’.

9 Bij artikel 11

Artikel 11 bepaalt dat de onderwijsinspectie bevoegd is voor de controle op de kwaliteit.

De Raad van State heeft een punt bij de opmerking dat de toevoeging *“Dat kwaliteitstoezicht wordt onder andere uitgevoerd door middel van doorlichtingen.”* overbodig is, want in artikel 3, §2, 2° is reeds bepaald dat als voor de toepassing van dit decreet de onderwijsinspectie een handeling kan of moet stellen, dat gebeurt overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs en zijn uitvoeringsbesluiten. Doorlichtingen zijn

daar een onderdeel van, deze hoeven dus niet expliciet vermeld te worden. Dit is enkel verwarrend en daarenboven is het niet geheel uit te sluiten dat op termijn 'doorlichting' als term verdwijnt, in die zin is een expliciete vermelding contradictorisch met de bedoeling van de voorafgaandelijke bepalingen.

Op de suggestie van de Raad van State om in het artikel 11 een verwijzing naar het decreet van 8 mei 2009 op te nemen, gaan we om dezelfde reden niet in. De verwijzing naar de regelgeving hoort per definitie in de voorafgaandelijke bepaling thuis.

Daarnaast stelt de Raad van State dat het strikt genomen niet nodig is om in dit decreet de bevoegdheid voor het kwaliteitstoezicht bij onderwijsinspectie te leggen (bij de wijzigingsbepalingen gebeurt dit door wijzingen aan het decreet van 2009. Het lijkt echter aangewezen voor de volledigheid en consistentie van de tekst om het artikel 11 (is zijn afgeslankte vorm) toch in het decreet op te nemen.

11 bij artikel 14 (na hernummering 13)

Artikel 14 (nu 13) stelt dat een bestuur een interne enkel kan uitschrijven op basis van een grond die opgenomen is in het decreet.

De Raad van State stelt dat in het artikel best een verwijzing wordt opgenomen naar de desbetreffende artikelen.

De verwijzingen worden aan het artikel toegevoegd.

13.1 en 13.2 bij artikel 45 (in nieuwe versie geschrapt)

Het artikel over de toepassing van de overheidsopdrachtenwet (artikel 45 van het voorontwerp in de versie van de tweede principiële goedkeuring) wordt geschrapt. De opmerking van de Raad van State in 13.2 is correct. De toepasselijkheid van de wet van 17 juni 2016 'inzake overheidsopdrachten' is een bevoegdheid van de federale overheid. Ze vloeit overigens uit die wet zelf voort, en moet bijgevolg niet in het voorontwerp worden verduidelijkt.

16 bij artikel 56 (na hernummering 54)

Is een artikel dat de sanctiemogelijkheid bepaald. De Raad van State stelt hierover het volgende: *"De tekst verduidelijkt evenwel niet welke overtredingen tot strafvervolging aanleiding kunnen geven, hetgeen op gespannen voet staat met het strafrechtelijke legaliteitsbeginsel. Ook de verhouding tussen de in artikel 56, § 1, van het voorontwerp bedoelde strafvervolging en de in artikel 56, § 2, van het voorontwerp voorziene administratieve sancties is onduidelijk."*

De paragraaf die verwijst naar strafvervolging werd uit het artikel gehaald. Het artikel werd verder zo herschreven, dat het nu een opsomming bevat van de overtredingen die aanleiding kunnen geven tot een sanctie.

17 bij artikel 62 (na hernummering 60)

Conform de opmerking in 17 wordt de terminologie in beide rechtspositiedecreten aangepast.

18 bij artikel 67 en 68 (na hernummering 66 en 67)

Conform de opmerking in 18 worden de wijzigingen in de inleidende bepalingen in beide rechtspositiedecreten aangepast.

19 bij artikel 69 (na hernummering 68)

De opmerking in 19 zal worden opgevolgd en de wijziging in de inleidende bepaling zal na bekrachtiging en afkondiging van het decreet over leersteun worden aangepast.

20 bij artikel 74 (na henummering 73)

Met betrekking tot de opmerking in 20 wordt het tweede lid van paragraaf 1 van de overgangsmaatregel in beide rechtspositiedecreten (dus zowel in artikel 73 als 92) geschrapt.

21 bij artikel 106

De wijzigingsbepaling wordt gecorrigeerd.

22 bij artikel 108

De suggestie om het vergeten voorvoegsel “centrum-“ toe te voegen, wordt gevolgd en het artikel wordt in die zin aangepast.

23 bij de artikelen 109, 111, 112, 113, 117 en 119

De wijzigingen die door het decreet over de onderwijsinternaten worden aangebracht aan het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs worden afgestemd op de wijzigingen die door het decreet over de leersteun worden aangebracht. De artikelen zullen ook nog worden opgevolgd en de wijzigingen in de inleidende bepalingen zullen na bekrachtiging en afkondiging van het decreet over leersteun worden aangepast.

Het ontwerp van decreet is daarnaast ook aangepast in functie van knelpunten die recent naar boven zijn gekomen alsook naar aanleiding van het advies van het Kinderrechtencommissariaat van 2 maart 2023 (met volgnummer: 2022-2023/07).

Het betreft volgende aanpassingen:

Artikel 3

In paragraaf 2, 3°, wordt ingeschreven dat ook de adres- en contactgegevens van de beroepsinstantie vermeld moeten worden.

Artikel 5

De punten 3°, 4° en 5° worden, onder meer op advies van het Kinderrechtencommissariaat, verplaatst naar paragraaf §2.

Artikel 15 (voorheen 16)

AGODI wil met het gebruik van Discimus streven naar een nieuwe werkwijze waarbij de onderwijsinternaten geen aanvraag met een formulier meer hoeven in te dienen bij AGODI. Daarvoor zou in Discimus een aanduiding komen die de aanvraag voor deze bijkomende toelage vervangt. De verificatie controleert of het internaat in het bezit is van de aanvraag naar dit budget door de ouders met een ambulante beroep. Hiervoor zou er in het artikel een punt 6° moeten toegevoegd worden: beide ouders of desgevallend de enige ouder met een ambulante beroep.

Artikel 22 (voorheen 23)

Het Kinderrechtencommissariaat adviseert om vast te leggen dat de informatie uit een eventueel tuchtdossier niet mag worden doorgegeven aan een ander onderwijsinternaat. Dit wordt bijgevolg verduidelijkt in 5°, f).

Artikel 23 (voorheen 24)

Technische aanpassing in §3, tweede lid, in functie van de 2 teldagen.

Artikel 25 (voorheen 26)

Aanpassing in §1, 3°, b) door de terminologie van verslag te wijzigen naar IAC-verslag en OV4-verslag conform het decreet over leersteun.

Artikel 27 (voorheen 28)

In het voorlaatste lid worden de letters 'ORE' ingevoegd achter het cijfer 109,1.

Daarnaast wordt het artikel zo aangepast dat ook de avond en nacht voor en de ochtend van een niet-schooldag vallen onder de bijkomende verblijfsdagen.

Artikel 40 (voorheen 41)

AGODI wijst er op dat in dit artikel geen verwijzing opgenomen staat naar de teldag. Een verwijzing wordt aldus opgenomen in het eerste lid.

Artikelen 65 en 81 (NIEUW)

Artikelen vergeten wijzigen in vorige versie.

Artikelen 73 en 92 (voorheen 74 en 92)

In beide rechtspositiedecreten zijn overgangsmaatregelen terug te vinden voor contractuele opvoeders die internaatsmedewerker en aldus statutair zullen worden. In de desbetreffende artikelen ontbrak echter nog een uitzondering op de benoemingsvoorwaarden. Zonder deze uitzondering zouden deze personeelsleden op 1 januari 2024 niet in aanmerking kunnen komen voor een vaste benoeming omdat de voorwaarde inzake dienstanciënniteit normaliter wordt vastgesteld op 31 augustus 2023 en in casu de personeelsleden pas inkantelen op 1 september. Omdat het niet de bedoeling kan zijn om deze personeelsleden uit te sluiten van een vaste benoeming, wordt een technische wijziging doorgevoerd in een nieuwe §3. Daarnaast rezen in het veld ook veel vragen rond de berekening van de dienstanciënniteit voor de contractuele opvoeders die inkantelen. Bij de berekening van de dienstanciënniteit voor de statutaire personeelsleden tellen we de dagen waarin het personeelslid zich in de toestand van "non-activiteit" bevindt niet mee. Deze regel zit vervat in artikel 4 van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs en artikel 6 van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs. Omwille van de rechtszekerheid dringt zich een technische wijziging aan §1 op waarin geëxpliciteerd zal worden welke periodes van non-activiteit niet meetellen voor de berekening van de dienstanciënniteit. Tot slot, wordt ook de overname van geldelijke anciënniteit voor contractuele personeelsleden die door de raad van bestuur/inrichtende macht gevaloriseerd werd, omwille van de rechtszekerheid, expliciet opgenomen in de overgangsmaatregel (zie nieuwe §4).

Artikel 160 (NIEUW)

Is een noodzakelijke aanpassing door het gelopen tijdspad.

Artikel 162 (NIEUW)

Er wordt ook een bijkomende overgangsmaatregel ingeschreven om de besturen bij aanvang van de implementatie van dit decreet de nodige tijd te geven om hun fusiemogelijkheden de bekijken. Daarom bepaalt het nieuwe artikel 162 dat de systematiek van twee opeenvolgende genadejaren pas zal spelen vanaf de telling op de eerste schooldag van februari 2025. Tot aan die teldag bevinden alle onderwijsinternaten die een fusiecompromis afsluiten zich in de feiten in de situatie van een gedoogjaar.

Artikel 163 (NIEUW)

Is een noodzakelijke aanpassing gebaseerd op signalen gegeven door besturen die samen besprekingen omtrent schaalvergroting voeren.

Artikel 167 (voorheen 164)

In §1, 3°, wordt de overgangsmaatregel verlengd van vijf naar acht schooljaren, waarbij het percentage voor de eerste vijf schooljaren wordt verhoogd naar 30% van de toegekende OR. Hierna daalt het voor het voor de resterende drie schooljaren naar respectievelijk 20%, 15% en 10% van de toegekende ORE.

Met dit decreet versterken we de onderwijsinternaten. De subsidiëring/financiering is meer gericht de toekenning van omkadering (waarbij het personeel onder de rechtspositieregeling zal vallen). Het bestuur kan zo nog beter beleid voeren en de internen adequaat omringen en begeleiden. De subsidiëring/financiering is minder gericht op het toekennen van werkingsbudget. Dit is een bewuste keuze, die gebeurde uit kwalitatieve overwegingen.

We zijn echter niet blind voor de omslag die de besturen door deze nieuwe situatie moeten maken en willen besturen daar ook de tijd toe geven. Vandaar deze overgangsmaatregel.

Maar, indien besturen beslissen om ORE om te zetten in werkingsbudget, dan gaat dit ten koste van de verhouding internen/personeel. Het bestuur moet dus zeer omzichtig omgaan met deze mogelijkheid.

Deze overgangsmaatregel gaat in zekere zin in tegen het leidend principe van het decreet. Daarom zijn er aan deze overgangsmaatregel strikte voorwaarden verbonden. De maatregel is uitdrukkelijk een overgangsmaatregel die eindig is. De betrokken besturen dienen de periode dan ook te gebruiken om de nodige maatregelen te nemen gericht op de langere termijn.

In §1, 4°, is een technische aanpassing doorgevoerd om de vergelijking tussen het huidige en het toekomstige werkingsbudget technisch uitvoerbaar te maken.

Artikel 171 (NIEUW)

Door dit decreet over de onderwijsinternaten wordt er een omslag (transitie) gemaakt van het oude naar het nieuwe financieringsmodel.

Naast andere overgangsmaatregelen in dit decreet worden er twee maatregelen toegevoegd specifiek gericht op het effect op het werkingsbudget, door de toekenning van een (bijkomend) transitiebudget.

1° Aan onderwijsinternaten met minder dan 45 internen wordt een transitiebudget toegekend om de overgang van het ene naar het andere systeem, naast de andere overgangsmaatregelen, te faciliteren.

2° De Regering kan een bijkomend transitiebudget toekennen aan onderwijsinternaten die dit nodig hebben n.a.v. aangegane externe engagementen.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Zie de algemene toelichting in de 'memorie van toelichting'.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Zie de toelichting bij de artikelen in de 'memorie van toelichting'.

BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het begrotingsakkoord werd verleend op 19 december 2022.

De budgettaire contouren zijn dezelfde gebleven.

De wijzigingen aangebracht naar aanleiding van het advies van de Raad van State hebben geen gevolgen voor de financiële weerslag.

De wijziging aangebracht in het artikel 27 heeft een beperkte financiële impact.

De budgettaire impact van artikel 171 wordt gedragen door de middelen (beleidsimpuls internaten) voor begrotingsjaar 2023. Deze middelen zijn beschikbaar op de provisie van Agodi FC0-1FBD2AA-PR en zullen via een herverdelingsbesluit worden overgeheveld naar het betreffende begrotingsartikels. Voor de beleidsimpuls is 5 mio euro beschikbaar, op jaarbasis. Gelet op de inwerkingtreding op 1 september 2023 is 3,3 mio euro beschikbaar voor de voorliggende maatregel.

B. ESR-TOETS

De ESR-toets is niet van toepassing op dit voorontwerp van decreet, want dit dossier bevat geen pps-project of maakt geen alternatief gefinancierde investeringen mogelijk.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de financiën van de lokale besturen, noch op personeelsvlak, noch op het vlak van de werkingsuitgaven, de investeringen en schuld, en de ontvangsten.

4. VERDER TRAJECT

Het ontwerp van decreet zal, na principiële goedkeuring door de regering, voor behandeling worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van decreet over de onderwijsinternaten en de bijhorende memorie van toelichting;

2° de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand:

- 2.1 te gelasten voornoemd ontwerp van decreet en de bijbehorende memorie van toelichting, in naam van de Vlaamse Regering, in te dienen bij het Vlaams Parlement;
- 2.2 toe te laten onder strikt voorbehoud van definitieve goedkeuring te communiceren over de inhoud van het voorontwerp ten einde de besturen in staat te stellen de nodige voorbereidingen te nemen tegen de inwerkingtreding op 1 september 2023.

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS